

*Πρὸς τὸν κύριον πρόδειρον τῆς ἐν Ἀθήναις
Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας.*

Περατώσας τὴν ἔρευναν τεσσάρων ἐκ τῶν εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ Παλαιμηδίου κειμένων παναρχαίων τάφων, τὴν ἀνατεθεῖσάν μοι παρὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας τῇ ἐπινεύσει τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργείου, καθιστῶ νῦν γνωστὰ τὰ κατὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην καὶ τ' ἀποτελέσματα αὐτῆς.

Οἱ κατὰ πρῶτον ἔρευνηθεῖς τάφος παρουσίαζε μεγάλην κατάπτωσιν τῆς ὄροφῆς, ἐνεκα τοῦ εὐθραύστου τοῦ λίθου εἰς ὃν τὸ σπήλαιον εἶναι λελαξευμένον. Καίτοι δὲ ἡ ὑπαρξίας τοῦ τὴν θύραν φράσσοντος ξηροτοίχου συνηγόρει ὑπὲρ τῆς ἴδεας, ὅτι ὁ τάφος ἦτο ἀσύλητος, καθαιρέσας τοῦτον ἐπεισθην περὶ τοῦ ἐναντίου.

Τὰ χώματα τῆς εἰσόδου ἔγεμον θραυσμάτων ἀγγείων τῆς ἀρχαίας τέχνης, ἐντὸς δὲ οὐδὲν εὔρον κτέρισμα, ἐκτὸς δύο τεθραυσμένων ἀγγείων καὶ μικρῶν τεμαχίων σύρματος, ὅπερ πέμπω νῦν, κρατήσας τὰ τεθραυσμένα ἀγγεῖα, διότι ἔκρινα τὴν ἀποστολὴν αὐτῶν περιττήν. Οἱ νεκροὶ δὲν ἦσαν τεθαμμένοι ἐντὸς λάκκων, ἀλλ' ἐπιτεθειμένοι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὡς καὶ εἰς τὸν κατὰ τὸ 1878 παρ' ἐμοῦ ἔρευνθέντα τάφον. Ἡγη τέφρας οὐδαμοῦ ἀπήντησα.

Παρ' αὐτὸν ἄρχεται διάδρομος μεγάλου τάφου καὶ μεγαλοπρεποῦς κατὰ τὴν ἔξωτερικὴν θέαν. Εἶχεν οὗτος ἀκέραιον τὸν τὴν θύραν φράσσοντα ξηρότοιχον, ἦτο ὅμως σεσυλημένος. Παρουσίαζε μεγίστην κατάπτωσιν δύο περίπου μέτρων βάθους. Κάτωθεν τῶν χωμάτων ἐφάνησαν τρεῖς ἀβάθεις καὶ ἀκανονίστου σχήματος μικροὶ λάκκοι¹⁾, περιέχοντες τέφραν καὶ κεκαυμένα ὄστα, ἐν τῶν δύοις πέμπω μετὰ τῶν λοιπῶν κτερισμάτων.

1) Οἱ λάκκοι οὗτοι ἔκειντο εἰς τὴν ἀριστερὰν τῷ εἰσερχομένῳ γωνίᾳ καὶ τὰς γωνίας τὰς ἀπέναντι τῆς θύρας τέταρτος βαθύτερος τῶν ἔλλων λάκκων ὑπάρχει εἰς τὴν δεξιὰν τῷ εἰσερχομένῳ γωνίᾳν, ἀλλ' οὐτοις οὐδὲν περιεγένεν. Εἰς τὸν λάκκον τὸν παρὰ τὴν γωνίαν τὴν σχηματι-

Ἄπειρα τεμάχια ἔξαισίως κεκοσμημένων ἀγγείων εὑρέθησαν ἐν τε τῷ διαδρόμῳ καὶ ἐντὸς τοῦ τάφου, πρὸς δὲ σύρματα δῆμοια τοῖς ἄνω μνημονευθεῖσιν, τὸ τὸ σημεῖον Β φέρον ἀντικείμενον, ὅπερ ἐσημείωσα πρὸς διάκρισιν ἑτέρου δημοίας τέχνης, ἢν ἀγγεῖον εἰς δὲ σημείωσα τὸ αὐτὸ σημεῖον, καὶ εἰς ὅρμος ἐκ τεμαχίων 46, α-τινα ἔθηκα εἰς τὴν πυξίδα τὴν ἔχουσαν ἐπιγεγραμμένον τὸ στοιχ. Β.

Εἰς τὴν ἀριστερὰν τῷ εἰσερχομένῳ πλευρὰν τοῦ τάφου τούτου καὶ εἰς ὑψός, ὅπερ τὸ διάγραμμα δείκνυσιν, ὑπάρχει ὅπῃ ικα-νῶς εὑρεῖα, σχηματισθεῖσα βεβαίως ἐκ καταπτώσεως, ἀγουσα εἰς ἔτερον μικρὸν σπήλαιον ἐρευνήσας εὗρον καὶ ἔξωτερικὴν τοῦ θα-λάμου τούτου εἴσοδον καὶ διάδρομον ἀγοντα εἰς θύραν φράσσο-μένην διὰ ξηροτοίχου. Καθαιρέσας τοῦτον καὶ καθαρίσας τὸν τά-φον, παρετήρησα παρὰ τὴν δεξιὰν καὶ ἀριστερὰν πλευρὰν δύο τά-φους ἀβαθεῖς, βάθους 0,10 καὶ πλάτους 0,40, ἐκτεινομένους καθ' ὅλον σχεδὸν τὸ μῆκος τῶν πλευρῶν καὶ περιέχοντας τέφραν πολλὴν καὶ δστᾶ κεκαυμένα, δύο δ' δστᾶ κνημῶν μὴ παρουσιά-ζοντα ἵχνη πυρός. Εὗρον ἐπίσης τεμάχια σύρματος δημοια τοῖς προγενέστεροις.

Ἡ ἀταξία τῆς θέσεως τῶν δστῶν, ἡ ὑπαρξία τέφρας ἐσκορπι-σμένης καὶ ἐκτὸς τῶν λάκκων, καὶ ἡ Ἑλλειψίς κτερισμάτων, βε-βαίοῦσι τὴν σύλησιν τοῦ τάφου τούτου, καίτοι δὲ φράσσων τὴν θύραν ξηρότοιχος ἦτο ἀκέραιος.

τιζομένην ἐκ τῆς ἀριστερᾶς καὶ τῆς ἀπέναντι τῆς θύρας πλευρᾶς εὑρέθη μετὰ τέφρας καὶ κεκαυμένων δστέων ἢν ἀγγείον μὲ ταινίας ἐρυθροῦ χρώματος καὶ 4 ψῆφοι τοῦ ὅρμου. Εἰς τὸν λάκκον τῆς γωνίας τῆς σχηματιζομένης ἐκ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς καὶ τῆς ἀπέναντι τῆς θύρας εδ-ρέθησαν μεταξὺ τῆς τέφρας 21 ψῆφοι τοῦ αὐτοῦ ὅρμου. Εἰς τὴν ἀριστερὰν καὶ παρὰ τὴν θύραν γωνίαν εὑρέθησαν τεμάχια σύρματος καὶ τὸ διπό στοιχεῖον Β ἐξ οὐλῶν μάζης ἀντικείμενον 18 ἔτεραι ψῆφοι τοῦ αὐ-τοῦ ὅρμου εὑρέθησαν εἰς διάφορα μέρη τοῦ δαπέδου τοῦ σπηλαίου ἐσκορ-πισμένα μετὰ τέφρας, τρεῖς δὲ ἔτεραι δημοια καὶ ἑτέρα ἐξ ἐρυθροῦ λίθου εὑρέθησαν εἰς τὰ χώματα τοῦ διαδρόμου. Τὸν ἀριθμὸν τῶν νεκρῶν τοῦ τάφου τούτου δὲν ἡδυνάθην νὰ ἔξακρινώσω.

Ολίγω ἀπωτέρω τούτου ὑπάρχει ἔτερον σπήλαιον μὲ λίκνων μακρὸν διάδρομον, ἄγοντα εἰς θύραν φρασσομένην διὰ ξηροτοίχου. Καὶ τὸ σπήλαιον τοῦτο εἶχε μεγάλην κατάπτωσιν τῆς δροφῆς ὑποστῆ. Ἀφαιρέσας ἐντελῶς τὰ χώματα εὗρον ὑπερυγέθεις ἀκατεργάστους πλάκας καλυπτούσας τάφον ἀνθρώπου λελαξευμένον ἐπὶ τοῦ δαπέδου τοῦ σπηλαίου. Λί πλάκες ἦσαν τρεῖς, ἡ πρὸς τοὺς πόδας ὅμως εἶχεν ἀφαιρεθῆ, καὶ ἐκ τῆς σχηματισθείσης ὁπῆς εἶχον καταπέσει ἐντὸς τοῦ τάφου χώματα καὶ λίθοι.

Ἐρευνήσας τὸν τάφον τοῦτον, ὅστις κεῖται ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον τοῦ θαλάμου, παρετήρησα τὰ ἔξτης. Κρανίον ἀνθρώπινον εἶχε ῥιφθῆ ἀτάκτως πρὸς τὴν πλευρὰν τὴν, μεσημβρινοδυτικὴν καὶ παρ' αὐτὸς ἀγγείον, ἐφ' οὐδὲν ἔχω σημειώσαι τὸ στοιχεῖον Δ. Η θέσις τοῦ κρανίου τούτου, μικρὸν θραύσμα τοῦ ἀγγείου, καὶ συντρίμματα ἐτέρων ἀγγείων, ἐπειθὸν ὅτι ὁ τάφος οὗτος εἶχε συληθῆ, ὅπερ ἐπιβεβαιοῖ ἔτι ἡ ὑπαρξίς τεμαχίων πολλῶν ἀγγείων εἰς τὰ χώματα τοῦ διαδρόμου, καὶ ἡ εὑρεσίς εἰς τὸ ἀνω τῶν πλακῶν τοῦ τάφου χώματα εἰδώλιον, ἐφ' οὐδὲν ἐσημείωσα τὸ στοιχεῖον Δ. Ἐντὸς τοῦ τάφου τούτου εὗρον δύο τεμάχια διάτρητα ἐκ φητινώδους ὅλης, πιθανῶς δὲ ἐξ ἡλέκτρου, ἀνήκοντα εἰς δρόμον, ἐν μικρὸν διάτρητον χρυσοῦν κόσμημα, ὅμοιον τοῦ δποίου εὑρέθη εἰς Σπάτα, λίθον ὑπέρυθρον κωνικὸν διάτρητον, ἀντικείμενον ἐξ ὅλης ὑελώδους πρασίνης μὲ χρυσᾶς φλέβας, καὶ ἔτερον ἀντικείμενον τῆς αὐτῆς τέχνης μὲ τὸ ὑπὸ σημεῖον Β. Ἐν τῷ αὐτῷ τάφῳ εὗρον ἐπίσης τεμάχια σύρματος ὅμοια τοῖς ἀνω.

Εἰς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τῆς εἰσόδου τοῦ τάφου τούτου ὑπάρχει λελαξευμένη κόγχη, ἢτις ἦτο πλήρης λίθων κανονικῶς τοποθετημένων καὶ ἀποτελούντων ξηροτοίχου, ἐπιφανείας κανονικῆς καὶ δμοίας πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς πλευρᾶς τοῦ διαδρόμου. Ἀφαιρέσας τοὺς λίθους παρετήρησα ὅτι μεταξὺ τῆς βάσεως τοῦ τοίχου τούτου καὶ τοῦ ἐπιπέδου τῆς κόγχης ἐμεσολάβει στρῶμα χώματος 0, 07. Ἐν τῷ χώματι τούτῳ ὑπῆρχον ὄστα ἀνθρώπινα, ἐν μικρὸν ἀγγείον, ἐν εἰδώλιον τεθραυσμένον, καὶ δύο τεμάχια μικροῦ κοσμήματος ἐκ κυανῆς ὑέλου. Τὰ ὄστα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ καθαρισθῶσι τῶν χωμάτων, μεθ' ὧν ἀπετέλουν ἐν δλον, δι' ὃ

ἀφήσεσα ὀλόκληρον πλίνθον περιέχοντα ὅστα καὶ χῶμα. Πάντα τὰ ἐν τῇ κορυφῇ ταύτῃ ἀντικείμενα ἔθηκα ἐν ιδίᾳ πυξίδι ὑπὸ στοιχείον Ε.

Καθαρίσας καλῶς τὸ δάπεδον τοῦ ἐν λόγῳ σπηλαίου, ἀνεκάλυψα εἰς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν πλάκας καλυπτούσας μικρὸν τάφον λελαξεμένον ἐπὶ τοῦ δαπέδου τοῦ σπηλαίου. Ἀφαιρέσας τοὺς λίθους παρετήρησα τάφον ὀλίγον μόνον χῶμα περιέχοντα. Ὅστα δὲν εὗρον πιστεύω δὲ ὅτι διελύθησαν διὰ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου, ὡς ἀνήκοντα εἰς παιδίον, ὡς ἐκ τῶν δικτατάσεων τοῦ τάφου φάίνεται. Ο τάφος οὗτος ἐφαίνετο καὶ ἔνεκα τοῦ ἀμετακινήτου τῶν χωμάτων καὶ τῶν κτερισμάτων ἀσύλητος. Εὗρον παρὰ τὴν θέσιν, ἣν βεβαίως κατεῖχεν ἡ κεφαλή, ἐν μικρὸν ἄγγειον καὶ ἐπτὰ εἰδώλια διαφόρων μεγεθῶν ὀλίγῳ δὲ κατωτέρῳ καὶ πλησίον ἀλλήλων τὰ τεμάχια ὅρμου πλήρους, ἀποτελουμένου ἐκ τῶν ἐξῆς ἀντικειμένων. Πέντε γρυσῶν ἀνθέων δικταφύλλων, διατρήτων διὰ δύο ὅπῶν, καλλιστα διατηρουμένων, 31 ψήφων κυανῶν, διατρήτων καὶ ὀδοντωτῶν, καὶ πολλῶν ἀλλων τοιούτων διαφόρων μεγεθῶν καὶ σχημάτων, πρὸς δὲ ἐνδεῖ τέτρους νειλίνου κοσμήματος λευκοῦ χρώματος, ἔχοντος πολλὰς δόπας. Πάντα τὰ τοῦ μικροῦ τάφου κτερίσματα ἔθηκα εἰς πυξίδας φερούσας τὸ διακριτικὸν σημεῖον Ε. Ο μικρὸς οὗτος τάφος καὶ ἡ κορυφὴ τοῦ διαδρόμου δὲν ἐσυλήθησαν ὑπὸ τῶν τὸν μεγάλον τάφον συλλογάτων, διότι βεβαίως οὗτοι μὴ ἐργαζόμενοι πρὸς ἐπιστημονικὴν μελέτην, ἀλλ’ ἀπλῶς πρὸς αἰσχροκέρδειαν δὲν ἔκαθάρισαν ὅλον τὸν διάδρομον καὶ τὸ σπήλαιον, ἀνεὶ δὲν τελοῦς καθαρισμοῦ δὲν ἦτο δυνατὸν ν' ἀνακαλυφθῆ οὔτε δ μικρὸς τάφος οὔτε ἡ κορυφὴ.

Μετὰ τὸ ἀνωτέρῳ καθίστω ὑμῖν γνωστὸν, διτε δ λίθος τοῦ βουνοῦ, πρὸς τὸ μέρος ἔνθα οἱ τάφοι οὗτοι κείνται, εἶναι λίαν εὐθραυστοῖς, καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον, οὐ μόνον κατέπεσαν παρασυρθέντες ὑπὸ τῶν ὑδάτων τοῦ πλησίον μικροῦ χειμάρρου τρεῖς ἔτεροι τάφοι, ἀλλὰ καὶ ἐγένοντο αἱ μεγάλαι τῶν ὁροφῶν καταπτώσεις, καὶ αἱ τῶν ἀνωρέλιών τῶν παρ’ ἴμοῦ ἐρευνηθέντων τάφων καταστροφαί.

Κρίνω ἀναγκαῖον γὰ καταστήσω ἐπίσης ὑμῖν γνωστόν, διτε ἐκ

τῶν παρατηρήσεων καὶ ἐρευνῶν μου ἐπείσθην, ὅτι ὁ ἐπικρατῶν κανὼν κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῶν ἀνώφλιών εἰναι τὸ δριζόντιον σχῆμα, κατὰ κανόνα δ' εἰσὶ κάθετοι καὶ πλατεῖς οἱ παραστάται, καὶ ἐνίστε ἀντὶ καθέτων κεκλιμένοι διλίγον πρὸς τ' ἄνω ὃ που δὲ τὸ σχῆμα τοῦτο δὲν διατηρεῖται, προέρχεται, ὡς φρονῶ, ἐκ τοῦ ὅτι ἡ οἱ ἐργασθέντες πρὸς κατασκευὴν τῶν τάφων δὲν ἡδυνήθησαν νὰ διατηρήσωσι τὸ κανονικὸν σχῆμα ἔνεκα τοῦ εὐθραύστου τοῦ λίθου, χαλικομιγοῦς ὄντος, ἡ ἐτηρήθη μὲν τὸ κανονικὸν σχῆμα ἐν ἀρχῇ, κατεστράφη ὅμως ἐκ τῆς παρελεύσεως τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἐκ τῆς ὑγρασίας φθορᾶς τῶν κανονικῶν γραμμῶν¹⁾. Εἰς τοὺς ἡδη ἐρευνηθέντας παρετήρησα γενικῶς δριζόντιον ἀνώφλιον, διπερ ὅμως κατέπεσεν, ἀμα ἀφαιρεθέντος τοῦ ξηροτοίχου, καὶ ἡδη τ' ἀνώφλια παρουσιάζουσι τοξοειδὲς ἀκανθίστον σχῆμα. Ὑπὲρ τῆς ἰδέας ταύτης συνηγορεῖ καὶ τὸ σχῆμα τῶν θυρῶν δύο τάφων παρ' ἐμοῦ ἀνακαλυφθέντων κατὰ τὸ 1878, οὓς ὅμως δὲν ἡρεύνησα διὰ τοὺς ἐν προγενεστέρᾳ ἐκθέσει μου, δημοσιεύσηρ ἐν τῷ 'Αθηναϊῳ, λόγους. Τῶν θυρῶν τῶν τάφων τούτων τ' ἀνώφλια εἶναι δριζόντια, οἱ παραστάται εύρυτατοι καὶ κάθετοι, πᾶσαι δὲ αἱ γραμμαὶ καὶ γωνίαι ἄριστα διατηρούμεναι.

*Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 23 Φεβρουαρίου 1880.

I. ΚΟΝΔΑΚΗΣ.

Πρὸς τὸν κύριον πρεδρον
τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας.

Τὴν 25 λήγοντος μηνὸς ἀφίκετο ἐνταῦθα ἐξ Ἀθηνῶν δὲ ἐκ τῆς γερμανικῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς κ. Lolling, συστηθείς μοι παρὰ τοῦ κ. Νομάρχου αὐθημερόν. Δὲν ἔλλειψα, ἐκπληρῶν τὴν παράκλησίν του, νὰ συναδεύσω αὐτὸν εἰς τοὺς ἄρτι ἀνασκαφέντας

1) Ταῦτα σημειοῦ ὁ κ. Κονδάκης, ἀναφερόμενος ότι τὰ ἐν Ἀθηναῖον 7, 190 ῥηθέντα ὑψ' ἡμῶν, ἀποδεξαμένων ἐν τισι τάφοις τὸ τοξοειδὲς σχῆμα, διληθῶς ἔχουσι νῦν τινες ἔνεκα ἵσως τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Κονδάκης φερομένων λίγων.

E. K.

προϊστορικούς τάφους, καὶ χορηγήσω αὐτῷ πᾶσαν λεπτομερεῖτε στάτην πληροφορίαν, ἀφορῶσαν εἰς τὰς ἐργασίας μου, καὶ ἐπιδείξω αὐτῷ ἀχριβῶς τὰς ἐν τοῖς τάφοις θέσεις, ἵνα ἔκαστον τῶν κτερισμάτων εὑρέθη.

Παρὰ τοῦ κ. Lolling μοὶ ἔξεφράσθη ἡ ἐπιθυμία ὅπως μετ' ἐμοῦ ἀνασκάψῃ καὶ ἐρευνήσῃ ἔτερόν τινα τάφον, καὶ δὲν ἔδιστασα ν' ἀποδεχθῶ τὴν αἵτησίν του· δι' ὃ παρακαλέσας τὸν κάτοχον τῆς γῆς ὅπως μοὶ χορηγήσῃ τὴν ἀδειαν, καὶ ἐπιτυχῶν ταύτης, ἐπέδειξα τῷ κ. Lolling τὰ ἵγνη τάφου, κειμένου πλησίον τῶν ἐν τῷ διαγράμματι ὑπὸ στοιχ. Δι', δὲν καλυπτομένου ὑπὸ τῆς γῆς, καὶ πρὸ τινος καιροῦ ὑπὸ ἔμοιο ἀνακαλυφθέντος⁶ χθὲς δὲ τῷ ξάμεθα τῆς ἀνασκαφῆς αὐτοῦ καὶ ἐπερχτώσαμεν τὴν ἔργυναν ἐντὸς τῆς ἡμέρας, εὔκολυνθέντες εἰς τοῦτο, διότι ἔνεκα τῆς στερεότητος τοῦ λίθου, μόνον μικρὰ κατάπτωσις παρουσιάζετο εἰς τὸ ἐσωτερικόν, διίγνωσκεν τοῦ ἀνωφλίου.

Τὸ δέδαφος τοῦ διαδρόμου τοῦ τάφου τούτου εἶναι κατωφερὲς δύσον προχωρεῖ πρὸς τὴν θύραν⁷ αὐτῇ δέ, κατὰ περίεργον ἀντίθεσιν πρὸς τὰς θύρας τῶν ἄλλων τάφων, εἴχεν ἀνεπαισθήτως τοξοειδὲς καὶ μᾶλλον πρὸς τρίγωνον κλίνον τὸ ἀνώφλιον, ἀντὶ δὲ νὰ ἔναι πεφραγμένη διὰ ξηροτοίχου καθ' ὅλον τὸ πλάτος τῶν παραστατῶν της, ὡς αἱ ἄλλαι, εἴχε τὸν τοῖχον ἔξωτερικῶς, διίγους δὲ μόνον λίθους ἐπὶ τοῦ κατωφλίου. Τὰ μεταξὺ τῶν ἀργῶν λίθων κενά, συνεπληροῦντο διὰ χώματος, ὅπερ παρετηρήθη εἰς δλους ἐν γένει τοὺς τοίχους. Ὁ τοῖχος οὗτος δὲν ἔληγεν εἰς τὸ ἀνώφλιον ἀλλ' ὑπερέβαινε τοῦτο, φθάνων μέχρι 0,30 κάτωθεν τοῦ μεγίστου ὕψους τῆς ἐφ' ἡς ἡ θύρα ἐντομῆς τοῦ βράχου.

Ἐπὶ τῶν χωμάτων, τῶν παρὰ τὴν ἀριστερὰν πλευράν, ἐφάνησαν διτὰ ἀγνοῦν ἡ ἐριφίου ἐσκορπισμένα, πλησίον δὲ τῆς ἀπέναντι τῆς θύρας πλευρᾶς καὶ εἰς βάθος μόνον 0,10, ἐφάνη σκελετὸς ἀνθρώπου κανονικῶς κείμενος καὶ κεκλιμένος ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς, ἔχων τὰ γόνατα λίαν συνεσταλμένα, παρὰ τὴν βάσιν δ' αὐτοῦ ἀγγεῖον εὔτελέστατον, ἀπλουστάτης τέχνης. Παρὰ τὸν σκελετὸν τοῦτον καὶ λίαν πλησίον αὐτοῦ ἔκειτο ἔτερος, κεκλιμένος ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, μὲ ἐπίσης λίχνη συνε-

σταλμένα τὰ γόνατα. Παρὰ τοῦτον εὗρεν δὲ κ. Lolling ἐν εὐτελὲς ἀγγεῖον χειρόπλαστον. "Ἐτερος νεκρὸς ἔχειτο παρὰ τούτοις ἑκτάδην, καὶ τρίτον ἀγγεῖον πλησίον τούτου εὑρέθη" παρὰ δὲ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν καὶ δλίγον κάτωθεν τῶν ἐπὶ τῶν χωμάτων τοῦ ἐδάφους ὅστιν ζώων εὑρέθησαν ὅστις ἀνθρώπινα ἀτάκτως κείμενα, κατὰ πᾶσαν δημαρχίαν πιθανότητα εἰς ἓνα ἀνήκοντα νεκρόν.

Πλησίον ὅλων τῶν ἀνθρωπίνων ὅστέων εὑρέθησαν ἀρχετὰ ὅσται ἀμνῶν ἢ ἐριφίων, χρησιμευσάντων βεβαίως κατὰ τὴν ταφὴν ὡς θυμάτων¹⁾.

"Ἐντὸς τοῦ τάφου εὑρέθησαν ἐπίστης καὶ τινα τεμάχια ἀγγείων καλῆς τέχνης. Ομοία εὑρέθησαν πολλὰ ἐν τοῖς γώμασι τῶν διαδρόμων, ἐνθα καὶ εἰς λίθινος σπόνδυλος, καὶ τμῆμα δρμου ἐξ ἣ λέκτρου.

Σημειωτέον, ὅτι δὲ πρὸ τῆς θύρας ξηρότοιχος εἶχε πάχες μὲν 1,20, ὅψος δὲ ἀπὸ τοῦ κατωφλίου 2,70.

Τέφρα δὲν εὑρέθη, οὐδὲ τὰ ὅσται τοῦ νεκροῦ τοῦ τάφου τούτου ησαν κεκαυμένα.

²⁾Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 29 Φεβρουαρίου 1880.

I. ΚΟΝΔΑΚΗΣ.

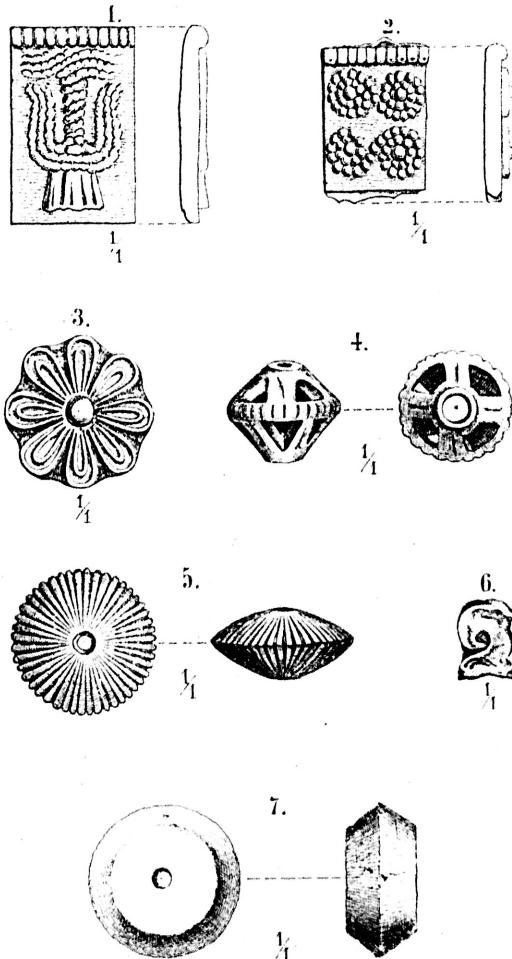
a) Ἀρασκαφαὶ ἐν Ναυπλίᾳ.

Καὶ ταῦτα μὲν δὲ κ. Κονδάκης, οὗ δὲ ὑπὲρ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας ζῆλος εἶναι παντὸς ἐπαίνου ἀνώτερος. Δημοσιεύοντες ἐν τέλει τοῦ τεύχους τούτου τὸ τε διάγραμμα ἐνὸς τῶν τάφων, διαφέροντος ἐν τοῖς τῶν ἥδη προεκδεδομένων, καὶ ἀπεικάσματα τῶν κυριωτέρων ἐν αὐτοῖς εὑρημάτων, ἐκρίναμεν δχι ἀνωφελές γὰ προσθέσωμεν ἔτι καὶ τὰ ἑξῆς:

"Οπως ἥδη ἐκ τῶν ἀνωτέρω καὶ τῶν προδεδημοσιευμένων

1) Εἰς τὰ ὅστα τῶν ζώων δὲν παρετηρήσαμεν ἔχνη πυρᾶς· παρουσιάζουσιν δημαρχία τινα ἀγγείου, ἐντὸς τοῦ τάφου εὑρεθέντα.

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΕΝΟΣ ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΝΑΥΠΛΙΑΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΤΑΦΩΝ.

Λιθ. Γ. Κελέμπης. Αθήνα.

